

Številka: U-I-160/15-6

Up-784/15-9

Datum: 24. 1. 2018

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopkih za preizkus ustavne pritožbe in pobude družbe Total, d. o. o., Novo mesto, ki jo zastopa Borut Tiran, odvetnik v Novem mestu, na seji 24. januarja 2018

sklenilo:

1. Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. IV Ips 45/2015 z dne 23. 7. 2015 v zvezi s sodbo Okrajnega sodišča v Novem mestu št. ZSV 41/2013 z dne 28. 10. 2014 se zavrže.

2. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 66. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13 in 32/16) se zavrže.

OBRAZLOŽITEV

1. Pritožnica vlaga ustavno pritožbo zoper sodbo Okrajnega sodišča v Novem mestu, ki je kot neutemeljeno zavrnilo pritožnično zahtevo za sodno varstvo zoper plačilni nalog Zdravstvenega inšpektorata Novo mesto, ter zoper sodbo Vrhovnega sodišča, ki je zavrnilo zahtevo za varstvo zakonitosti Vrhovnega državnega tožilstva. Navaja, da so ji bile z izpodbijanima sodbama kršene pravice iz 22., 23. in 25. člena Ustave in iz 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – EKČP) ter 14. člen Ustave, ker je v obravnavanem primeru Okrajno sodišče arbitrarno odločilo drugače kot sodišče v postopku, ki je tekel zoper odgovorno osebo pritožnice, ker je arbitrarno nadomestilo mnenje sodnega izvedenca in ker je Vrhovno sodišče arbitrarno zavrnilo zahtevo za varstvo zakonitosti, kljub temu, da naj bi Vrhovno državno tožilstvo zatrjevalo procesno kršitev. Predlaga izjemno obravnavo ustavne pritožbe.

2. Pritožnica vlaga tudi pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 66. člena Zakona o prekrških (v nadaljevanju ZP-1). Navaja, da je omejitev pravice do pritožbe po drugem odstavku 66. člena ZP-1 protiustavna. Glede na

možnosti pravnega sredstva, ki naj bi jih imel prekrškovni organ, naj stranki postopka ne bi bili v izenačenem položaju, čeprav naj bi bila po 25. členu Ustave vsakomur zagotovljena pravica do pravnega sredstva proti odločbam sodišč. To naj bi toliko bolj veljalo na področju kaznovalnega prava. Ker naj bi obstajala možnost arbitrarnega odločanja sodišč v prekrškovnih zadevah, naj bi bila ureditev, ki zoper odločbe o prekršku ne dopušča nobenega pravnega sredstva, niti ustavne pritožbe, za kršitelja prestroga. Pobudnica svoj pravni interes za pobudo utemeljuje z vloženo ustavno pritožbo.

3. Po prvem odstavku 55.a člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) ustavna pritožba ni dovoljena, če ne gre za kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, ki bi imela hujše posledice za pritožnika. Po četrti alineji drugega odstavka istega člena ZUstS se šteje, da ne gre za kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, ki bi imela hujše posledice za pritožnika, kadar gre za posamične akte, izdane v zadevah prekrškov. Za tak akt gre v zadevi pritožnice. Pritožnica predlaga izjemno obravnavo ustavne pritožbe skladno s tretjim odstavkom 55.a člena ZUstS. Po tej določbi gre za posebej utemeljen primer, če gre za odločitev o pomembnem ustavnem vprašanju, ki presega pomen konkretne zadeve. Ta pogoj ni izpolnjen. Zato ustavna pritožba ni dovoljena in jo je Ustavno sodišče zavrglo (1. točka izreka).

4. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti lahko da, kdor izkaže svoj pravni interes (prvi odstavek 24. člena ZUstS). Po drugem odstavku navedenega člena je pravni interes podan, če predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj. Po ustaljeni ustavnosodni presoji mora biti pravni interes neposreden in konkreten, morebitna ugoditev pobudnikovemu predlogu pa mora privedi do izboljšanja njegovega pravnega položaja. V primerih, ko izpodbijani predpis ne učinkuje neposredno, se lahko pobuda vloži šele po izčrpanju pravnih sredstev zoper posamični akt, izdan na podlagi izpodbijanega predpisa, hkrati z ustavno pritožbo pod pogoji iz 50. in 60. člena ZUstS (glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-251/07 z dne 10. 1. 2008, Uradni list RS, št. 6/08, in OdlUS XVII, 2).

5. Izpodbijana določba ureja pritožbo zoper odločbe sodišča prve stopnje v prekrškovnem postopku. Navedeno pomeni, da izpodbijana določba ne učinkuje neposredno. Pobudnica sicer vlaga pobudo hkrati z ustavno pritožbo zoper posamična akta, izdana v postopku o prekršku, vendar je treba ugotoviti, da se sodišči pri izdaji izpodbijanih sodb nista oprli na izpodbijano zakonsko določbo. Navedena določba tako ni vplivala na pobudničin pravni položaj in njena razveljavitev pobudničin pravnega položaja ne bi izboljšala. Ker pobudnica ni izkazala pravnega interesa za pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 66. člena ZP-1, je Ustavno sodišče njeno pobudo zavrglo (2. točka izreka). Ustavno sodišče je o ustavnosti drugega odstavka 66. člena ZP-1 sicer že odločalo. V

odločbi št. U-I-56/06 z dne 15. 3. 2007 (Uradni list RS, št. 29/07, in OdlUS XVI, 21) je presodilo, da ni v neskladju z Ustavo.

6. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretjega odstavka 25. člena in tretje alineje prvega odstavka 55.b člena v zvezi s četrto alinejo drugega odstavka 55.a člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Rajko Knez, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in Marko Šorli. Sklep je sprejelo soglasno.

dr. Jadranka Sovdat
Predsednica